

Sygn. akt I ACz 130/15

POSTANOWIENIE

Dnia 10 lutego 2015 r.

Sąd Apelacyjny w Łodzi I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Szabelski (spraw.)
Sędziowie:	SA Bożena Wiklak SA Krystyna Golinowska

po rozpoznaniu w dniu 10 lutego 2015 r. w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

protestu wyborczego M. M.

z udziałem Przewodniczącego Miejskiej Komisji Wyborczej w C. i Komisarza Wyborczego w C.

na skutek zażalenia wnioskodawcy

na postanowienie Sądu Okręgowego w Płocku

z dnia 2 grudnia 2014r., sygn. akt I Ns 308/14

postanawia:

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 130/15

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 2 grudnia 2014r. Sąd Okręgowy w Płocku pozostawił protest wyborczy M. M. bez dalszego biegu.

Rozstrzygnięcie powyższe zaskarżył wnioskodawca, wnosząc o ponowne przeliczenie głosów oddanych w wyborach do Rady Miasta C. w okręgu wyborczym nr 4.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie jest nieuzasadnione.

Zgodnie z przepisem art.82 § 1 Kodeksu wyborczego przeciwko ważności wyborów, ważności wyborów w okręgu lub wyborowi określonej osoby może być wniesiony protest wyborczy z powodu:

1. dopuszczenia się przestępstwa przeciwko wyborom, określonego w rozdziale XXXI kodeksu karnego, mającego wpływ na przebieg głosowania, ustalenie wyników głosowania lub wyników wyborów lub
2. naruszenia przepisów kodeksu dotyczących głosowania, ustalenia wyników głosowania lub wyników wyborów, mającego wpływ na wynik wyborów.

Z kolei stosownie do regulacji art.392 § 2 kodeksu wyborczego wnoszący protest powinien sformułować zarzuty oraz przedstawić lub wskazać dowody, na których opiera swoje zarzuty. Co więcej, jak wynika z regulacji art.82 § 1 Kodeksu wyborczego dla skuteczności protestu wymagane jest aby wykazane naruszenia prawa miały wpływy na wynik wyborów.

W omawianej sprawie wnoszący protest sformułował zarzuty, jednak po pierwsze nie przedstawił żadnych dowodów na ich poparcie, a po wtóre nie wykazał aby miały one wpływy na wynik wyborów.

Obwodowa Komisja Wyborcza nr 4 w C. powołana została w maksymalnym dziewięciosobowym składzie, a w jej skład weszły osoby wskazane przez pełnomocników wyborczych Komitetów Wyborczych biorących udział w głosowaniu. Zgodnie z obowiązującymi przepisami w jej skład mogli wchodzić małżonkowie kandydatów na radnych, w tym panie E. T. – żona kandydata na radnego S. T. i Z. M. – żona wnoszącego protest kandydata na radnego M. M.. Na pierwszym posiedzeniu Komisji doszło do wyboru jej przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego i nikt, w tym małżonka wnioskodawcy, aż do momentu wniesienia protestu nie kwestionował prawidłowości przeprowadzonego wyboru przewodniczącej Komisji.

Po wtóre, niczym nie poparte zarzuty dotyczące przebiegu głosowania, nie znajdują potwierdzenia w zapisach protokołu głosowania w obwodzie. Tymczasem każdy z członków Komisji miał prawo do wniesienia uwag do protokołu głosowania w obwodzie dotyczących prac Komisji, przebiegu głosowania, czy ustalania wyników głosowania. Podobnie mężowie zaufania mieli prawo do wniesienia zarzutów do protokołu. Wydaje się przy tym oczywiste, że w sytuacji w której skład komisji tworzony jest z osób wskazanych przez rywalizujące komitety wyborcze, a pracę komisji wyborczej obserwują mężowie zaufania komitetów wyborczych, w przypadku wystąpienia nieprawidłowości w pracy członków komisji wnoszone są uwagi i zarzuty do protokołu głosowania. Tymczasem do protokołu głosowania w wyborach do Rady Miasta w C. sporządzonym przez Obwodową Komisję Wyborczą nr 4 w C., której członkiem była żona wnioskodawcy, nie wniesiono uwag przez członków Komisji, ani zarzutów przez mężów zaufania, co oznacza, że nie stwierdzili oni żadnych nieprawidłowości w pracach Komisji, a co z kolei czyni stawiane zarzuty gołosłownymi.

Nadto z protokołu głosowania wynika, że na S. T. oddano 222 głosy, na A. O. 161, zaś na M. M. 147 głosów, skarżący zaś nie podjął nawet próby wykazania, że zarzucane nieprawidłowości miały wpływy na wynik głosowania.

Tym samym Sąd Okręgowy zasadnie stwierdził, że protest wniesiony przez M. M. nie spełniał warunków określonych w art.82 § 1 i art.392 kodeksu wyborczego i jako taki, na podstawie art.393 § 2 kodeksu wyborczego, powinien być pozostawiony bez dalszego biegu. Oceny tej nie mogło zmienić wywiedzione przez wnioskodawcę zażalenie, w którym powtórzono jedynie gołosłowne zarzuty z protestu, bez wykazania ich wystąpienia oraz wpływu na wyniki wyborów.

Mając powyższe na uwadze Sąd Apelacyjny na podstawie art.385 k.p.c. w związku z art.397 § 2 k.p.c. oddalił zażalenie, jako bezzasadne.